

BUSCA

demostrada per Meyer-Lübke com provada en certs NLL cèltics, això aviat s'hauria reduït a -BŪTIŌNO-, d'on el resultat *Buse(n)* a esperar en fonètica catalana. Al peu de Busa hi ha els vells NLL *Tolleuda* i *Ventolra* (veg. art. *Galleuda*), formats amb els mots cèltics TULLO- i VINDO-.

HOMÒN. I PARÒN. Una masia del Baix Navès *Cal buzàina* (xxxviii, 184.1, '19 × '58): deu ser un malnom creat sobre el de la serra de Busa: però amb sufix probablement inspirat en el nom d'una planta o matèria tintòria *bussaina* o *busaina* (que sembla ser derivat de *bossa*, i amb sorda, més correcte), de la qual dono detalls en *DECat* II, 147b nota 3; mal conegut el nom d'una ermita St. Joan de *Bussanya*, cap a Moià.

Més fàcil és que tingui germanor completa amb el present NL, el d'un mun. *Buzy* de la baixa vall d'Ossau: PRaymond (*D. T. BPyr.*) en cita formes antigues des de 1096: *Busia* 1170, *Busi* S. XII i ss., *Busi* 1538. Com que en gascò bearnès la -N- intervocàlica s'esvaeix, *zia* s'hi pot reduir a *zi*, i -TI- hi dona *z*, realment això podria venir d'una base com la nostra BŪTION-; majorment que uns 3 k. més a l'O. n'hi ha un NL diminutiu: *Buziet* (-ELLU), doc. com *Buzieg* l'a. 1385: car val a dir que aquelles valls pirinenques són també gran niu d'ocells de presa. D'altra banda veg. els articles *Buac* i *Bossac*, supra, que ja és més problemàtic que siguin derivables del mateix ètimon; almenys no *Bossac* atesa la -ss-.

¹ Cap altra se n'ha proposat, fora de la de Jn. Segura, fidel a la seva idea fixa de l'etimologia sempre antroponímica dels NLL: *Ebutius*, cert NP llatí, (bastant obscur per cert) (*La Veu de Monts*. 1896, p. 355); que no hauria pogut donar altre resultat fonètic que *-vuy*.

Busac, *Busaina*, *Bu(ss)anya*, V. *Busa* *Busca*, V. *Boscà* *Buscàn*, *Buscanta*, V. *Boscà* *Buscarós*, V. *Bosquerons* *Buscarró*, V. *Biscarri*

BUSCA

'branquilló' (*DECat* II, 351 ss.) i derivats. *Busca* que pogué haver estat NL, resta com a NP. Del dim.: *Torrebusqueta*, vt. 2 k. SO. de La Llacuna i a uns 20 de La Granada del Penedès: de primer encara no compost amb *torre*: a. 1133: «Guillem de *Ipsa Granata*» dona un «cortillium --- in villa *Granate*, simul cum --- casas de *Buschet*, ad ipsum Mercadal ---» (MiretS, *TemplH*, p. 343): no es pot tractar del vt. «El Bosquet» de les muntanyes de Prades (que és més de 60 k. lluny). --- Un *Busqueta* al N. de Tuïr, doc. a. 1776 (*Desplanque*, *Arch.* de Thuir).

Un lloc escrit *Bochetz* en el Rept. de Mall. (ed. ⁵⁵ *Busquets*, f° 4 4 v°) s'ha de corregir en *Bosquetz* (carta del publicador 106-19-VI-1960). *Busquets* mas (pron. *ə buskèts*) te. Amer (XLIV, 83). En tots aquests noms es tracta d'un *BUSKĒTUM cohe. format sobre el germanisme *BUSKA*, on per la tardana entrada del mot ⁶⁰

en romànic, *KE* ja no es palatalitzà; en el parlar mig-arabitzat del *Rept.* de Mallorca, *u* no es distingeix de la o.

La Buscarrera de Comagús te. Cardet (V. de Boí) (XIII, 172).

La Buscalla pda. te. Banyuls de la M., prop d'Elmes (xxv, 27.18). *Buscallado*, barranc, prats i borda te. Alins de Vall Ferrera, prop d'Ainet (xxi, 174); ja a. 1678: «prats y borda y terres de B. y Fontifora» (Cpbr. de Castellarnau, p. 17). Aquí *-ado*, tal com *-at* en l'ús pallarès actual, substitueix el sufix ll. -ETUM, p. ex. en *Escalado*, *Faiada* i els altres casos aplegats en *BDC* XXIII, 270.

BUSCASTELL

Antic topònim, que fou comú a un parell de llocs del Princ. (Ripollès, La Selva) i al mossàrab, on es conserva a Eivissa, i, alterat en *Busquistar*, a les Alpujarras. Estudiad a fons, partint de la probable etimologia BURG-SKASTELL 'castell del burg', en el vol. I, 77-80, allí ja inclinant-me a aquesta etimologia, que en realitat sembla definitiva (cf. *Buixalleu*).

Dels del Princ. tenim ara mencions medievals. Del del Ripollès, en un doc. de 996, com afr. Nord de la vall de *Saderra* [*Seder*, *Sedero*] dependent de Torelló, «ipsa gularia ¹ de *Boscatello*» llegiren els publicadors pòstums del *Dipl. Cat. Vic*, § 594, però cal esmenar en *Bosca*<*s*>*tello* o *Buscastello* car reconeixen que hi ha 3 lletres raspades.

L'homònim situat a La Selva, va com afr. a. 1233, d'un lloc «in plano de Bencellos, Mer. *Breda* --- alveo de Tordaria, circio via qui pergit S. P. de *Martorello* et vadit apud *Falgàs* et in boscho de *Buzcastello*» (*Cart.* de Roca-rossa, § 156); i en un doc. de 1215 del Cartulari (§ 74) signen Ponç de *Buzcastello* i Pere de id. Potser encara algun més, car a Cardona em deien: «El *Buscatells* ja s'ha perdut aquest nom» (ara ⁴⁰ és «*Ca l'Agutzil*»: XII, 126), on podia haver-hi doblada la dissimilació de les *ss*.

¹ *Buscastell* és un sot atapeït d'espessa boscúria que vaig recórrer cap a 1926. Els cucuts canten en aqueixes espessures. Doncs CUCULARIA 'fondalada de cucuts', ll. CUCŪLUS.

BUSEIT

Terme de Teulada, a la Marina val. (xxxiv, 61.16), on la pron. vaciàva entre *buzéit* i *buzàit*. És clar que ve del NP àr. (*A*)*bu-Zāyid*, format amb l'ar. comú *Zāyid* (Hess 18, *GGAlg.*; i en aquest també *Buzid*, que deu ser reducció del mateix, p. 11a). Com que semànticament no s'explica gaire un derivat de *bossa*, potser és trivialització del mateix el NL mall i val. *Bosseta*: Mas de *Bosseta* te. Coves de Vinromà, que en el pròxim te. de Catí apareix, més alterat encara, com *Mas de Bóssa* (xxviii, 105.25); *Sa Font Bosseta* poss. amb font te. Montuiri (xl, 120.17, Masc. 8G3); deixem a